

80 RINGDANSAR OCH
JUL-LEKAR

FÖR PIANO MED TEXT.

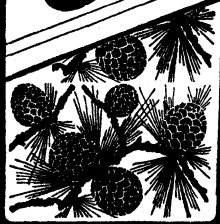
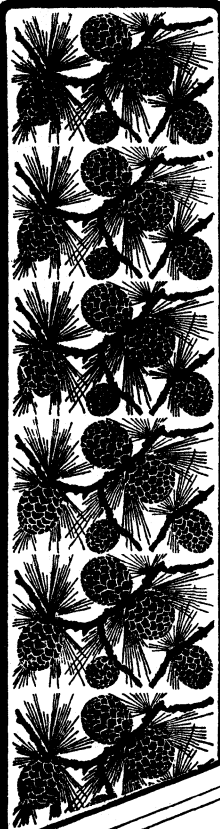
Nu är det Jul igen!

SAMLADE OCH UTGIFNA AF

F. EGGELING.

7DE UPPLAGAN

Nu är det Jul igen.

80

svenska Ringdansar och Jul-lekar

i ett ytterst lätt arrangement satta för Piano och Sång,
samt inrättade så, att de kunna utföras för

Piano ensamt, Piano och Sång, Piano och Violin,
Piano och Flöjt, eller Sång ensamt, Violin ensamt,
Flöjt ensamt, Cornett eller Clarinett ensamt.

7de Upplagan.

Samlade och utgifna, samt Ungdomen tillagnade af

F. EGGELING.

Nr. 1. „Nu är det Jul igen“.

{ När *Violin* begagnas, spelar violinen sångstämman.

{ När *Flöjt* begagnas, spelar flöjten sångstämman en octav högre.

Moderato.

Piano.

Nu är det Jul i - gen, och nu är det Jul i - gen, och Ju - len va - rar väl till På - ska;

nu är det Jul i - gen, nu är det Jul i - gen, och Ju - len va - ra skall till På - ska.

Nr. 2. Tag en annan.

Allegretto.

Tag en an-nan, tag en an-nan som jag, som jag, hej li-rum, hej la-rum, hej lu-stigt som jag; hej li-rum, hej la-rum, hej lu-stigt som jag.

Nr. 3. Tag och sök opp din kusin.

Allegro.

p Ta' och sök opp din ku-sin, ta'n i ar-men, släng'-en in; *f* här dan-sar til-jan un-der fo - ten, och spar' ej på sko-en, stöt e-mot'-en.

Nr. 4. Säj, säj, så får du mej.

Moderato.

f Säjä, säjä, så får du mej, och får du mej, så står du dej; *p* men vill du in - te ha mej, kan en an - nan ta mej, ba - ra jag blir fri från dej.

Nr. 5. Kom, kom fager ungersven.

Moderato.

p Kom, kom fa - ger un - ger - sven och för oss bå - da i dan - sen. dan - sen. Den e - ne gif - ver
 jag en korg, den an - dre för jag i min borg, *f* och här är gläd - je och in - gen sorg, för här ska' bröl - lop - pet stån - da.

Nr. 6. Morsgrisar ä' vi allihopa.

Allegretto.

f

Mors-gri-sar ä' vi al-li-ho-pa, al-li-ho-pa, al-li-ho-pa; Mors-gri-sar ä' vi al-li-ho-pa, al-li-ho-pa å jag mä', jag mä', å jag mä'.

più lento

Nr. 7. Väfva vallman.

Moderato.

mf

Väf-va vall-man och slå i sam-man, och lå-ta skä-let gå-rätt. Så väf-va vi vall-man och så slå vi till-sam-man.

p

Fine.

D. C. al Fine.

Nr. 8. Höga bärg och djupa dalar.

Moderato.

f

Hö-ga bärg och dju-pa da-lar, här är vän-nen, som mig be-ha-gar, hej hopp min lil-la hjär-te-knopp, vi ska' dan-sa tills So-len rin-ner opp,

p

hej hopp, min skö-na, nu ha vi dan-sat i det grö-na, hej hopp, min skö-na, nu ha vi dan-sat i det grö-na.

f

Nr. 9. Ritsch, ratsch filibom bom bom.

Allegro moderato.

Musical score for the first system of 'Nr. 9. Ritsch, ratsch filibom bom bom.' The system consists of a treble and bass staff. The treble staff has a melody with various ornaments and fingerings (5, 2, 4, 1, 2, 1, 2, 4, >, >). The bass staff provides a harmonic accompaniment. The lyrics are: Ritsch, ratsch fi - li - bom bom bom, fi - li - bom bom bom, fi - li - bom bom bom; Ritsch, ratsch fi - li - bom bom bom, fi - li - bom bom bom, fi - li -

Musical score for the second system of 'Nr. 9. Ritsch, ratsch filibom bom bom.' The system consists of a treble and bass staff. The treble staff has a melody with ornaments and fingerings (2, 3, 5, 5, 5). The bass staff provides a harmonic accompaniment. The lyrics are: bom. Fru Er - - lands-son, Fru Er-lands-son, Fru Er - lands-son, Fru Er - - lands-son och lil - la Mam-sell Roos.

Musical score for the third system of 'Nr. 9. Ritsch, ratsch filibom bom bom.' The system consists of a treble and bass staff. The treble staff has a melody with a fingering (5). The bass staff provides a harmonic accompaniment. The lyrics are: So - da - vat - ten, So - da - vat - ten, So - da - vat - ten, So - da - vat - ten, So - da - vat - ten, So - da - vat - ten, So - da - vat - ten, Punsch!

Nr. 10. Aldrig nånsin må du dig inbilla.

Allegretto.

Musical score for the first system of 'Nr. 10. Aldrig nånsin må du dig inbilla.' The system consists of a treble and bass staff. The treble staff has a melody with various ornaments and fingerings (1, 2, 1, 3, 5., 3, 1, 4, 1, 3, 1). The bass staff provides a harmonic accompaniment. The lyrics are: Al - drig nån - sin må du dig in - bil - la, att du får mitt un - ga hjär-ta lil - la, du må hop-pa dan-sa, rätt så my-cke' du vill,

du må hop-pa, dan-sa, rätt så my-cke' du vill; Mitt un - ga hjär - ta hör en an - nan till, mitt un - ga hjär - ta hör en an - nan till.

Nr. 11. Behagar ungersven.

Allegretto.

Be - ha - gar un - ger - sven dan - sa med sin vän. Ro - sor och vi - o - ler, Ro - sor i - bland de

lil - jor - na små, Hjärt - un - ge lil - le, mej ska' du få, Ro - sor och vi - o - ler.

Nr. 12. Handskarne du gaf mej.

Moderato.

Handskar-ne du gaf mej, de gick in-te på mej, vill du in-te ha mej, kan en annan ta mej; Sägstraxt, om du vill ha mej, får du mej, så står du dej, så står du dej.

Nr. 16. Och Jungfrun hon går i dansen.

Allegretto.

1. Och jung-frun hon går i dan-sen med rö - da guld - band, Och jung-frun hon går i dan-sen med rö - da guld-band. Dem
2. Och kä - ra min lil - la flic - ka, knyt in - te så hårdt, Och kä - ra min lil - la flic-ka knyt in - te så hårdt. Jag
3. Och flic - kan hon går och los - sar på rö - da guld - band, Och flic - kan hon går och los-sar på rö - da guld-band, så

1. bin - der hon om sin kä - ra - stes arm, dem bin - der hon om sin kä - ra - stes arm.
2. äm - nar ej att rym - ma bort, jag äm - nar ej att rym - ma bort.
3. ha - stigt den skäl - men åt sko - gen sprang. Så ha - stigt den skäl - men åt sko - gen sprang.

4. |: De sköto efter honom med femton gevär. :|
|: Och vill ni mig något, så har ni mig här. :|

5. (*Hastigare*) |: Och nu har jag blifvit gifter, nu har jag fått man. :|
|: Den vackraste gosse i hela vårt land. :|

Nr. 17. Skära, skära hafre.

Allegretto.

Skä - ra, skä - ra haf - re, hvem skall haf-ren bin-da? Det skall all - ra kä - ra-sten min, om jag kan ho-nom fin - na. Jag såg'en i går af-ton

i det kla - ra må - ne-sken, han sad', han skul-le kom - ma, till min fröjd och from - ma; När hvar tar sin, så tar jag min, så får den si - ste in - gen.

Nr. 18. Inte tror du jag går här och friar.

Moderato.

p

In - te tror du jag går här och fri - ar, fast jag { van - kar här så of - ta om } { of - ta om } Nej mi - na vä - gar gå åt an - dra by - ar, och { fjä - sat har för dig } { har för dig }

p

där ä' fic - kor, som jag tye - ker om. Nej mi - na vä - gar gå åt an - dra by - ar, och där ä' fic - kor som jag tye - ker om.

Nr. 19. Vill du följa med, så kom.

Allegro moderato.

p

Vill du föl - ja med, så kom, kom, kom, Vill du föl - ja med, så kom, kom, kom, Ja men vill jag så! ja men vill jag så!

f

p

ja men vill jag så, så, så, så! Ja men vill jag så! ja men vill jag så! ja men vill jag så, ja så, så, så!

Nr. 20. Där gingo två gubbar (gummor) i snöen.

Allegretto.

1. Där gin-go två gub-bar i snö-en. Tral-la-la tral-la-la tral-la-la la. De vo-ro så räd-da för dö-den. Tral-la-la tral-la-la la.
 2. De fri-a för tu-sen riks-da-ler. Tral-la-la tral-la-la tral-la-la la. Så äg-de de knappast en da-ler. Tral-la-la tral-la-la la.
 3. Och kor-gen jag dig skän-ker. Tral-la-la tral-la-la tral-la-la la. En an-nan jag på tän-ker. Tral-la-la tral-la-la la.

4. Jag är så hjär-tans nöjd och glad, för när jag fri-a så fick jag ja. Jag är så hjär-tans nöjd och glad, för när jag fri-a så fick jag ja.

Nr. 21. Du tycker du är vacker.

Allegretto.

Du tyc-ker du är vac-ker {och men} det tyc-ker {ock-så in-te} jag. Än-gen var grön och flic-kan var skön, kom och val-sa med mej, jag

tyc-ker om dej; Än-gen var grön och flic-kan var skön, kom och val-sa med mej, jag tyc-ker om dej.

Nr. 22. Där brinner en eld, han brinner så klar.

Allegro.

Där brin-ner en eld, han brin-ner så klar, han brin-ner i tu-sen-de kran-sar, kun-de jag det nö-jet få att med min kä-ra-ste

dan-sa. Vänd dig om, tag mig i famn och låt oss dan-sa me-ra, vänd dig om, tag mig i famn och låt oss dan-sa me-ra.

Nr. 23. Nu skolen I få se och säga hvem.

Läftigt.

Uppt. i Skåne af F. Eggeling.

Nu sko-len I få se och sä-ga hvem, vå-ra {fic-kor} {gos-sar} hå-l-la kär. hå-l-la kär. {Den lil-la fic-kan i den blåa kläd-nin-gen den} {Den lil-le gos-sen i den svar-te roc-ken den}

dan-sar jag så ger-na med. ger-na med.

Nr. 24. Jag går uti ringen.

Marsch.

Uppt. i Skåne af F. Eggeling.

Jag går ut i rin-gen och ser up-på dej, se'n tar jag dej i han-den och

Galopp.

dan-sar med dej. I da-lar i dal och skog, i da-lar i dal och skog, i da-lar i dal och skog, i da-lar, i skog. I skog.

Nr. 25. Den vännen jag hafver den har jag.

Ej för fort. *Något lifligare.* *Uppt. i Skåne af F. Eggeling.*

Den vän-nen jag haf-ver, den har jag, al-drig nå-gon an-nan det tar jag. Al-drig öf-ver-gif-ver jag dej, säg sen du fick in-te mej,

Nr. 26. Hur du vänder dig.

Mättligt fort. *Uppt. i Skåne af F. Eggeling.*

mej skall du ha. ha. Hur du vän-der dig, och hur du svän-ger dig, så la-ga att du har en tro-gen vän! Snart för-gå di-na

un-ga da-gar; Snart för-gå di-na un-ga da-gar. Och se'n så kom-ma de, och se'n så kom-ma de, och sen så kom-ma de ej mer i-gen.

Nr. 27. Jag ser dej, jag ser dej!

Uppt. i Östergötland.

Liftigt.

f Jag ser dej jag ser dej! Ti - ral - la - le ral - la - le ral - la - le - rej. Jag ser dej, jag ser dej! Ti - ral - la - le ral - la - le - rej. *Fine.*

p Ser du mej, så tar jag dej! Ti - - ral la la la la la lej. la la lej.

D. C. al Fine.

Nr. 28. Aldrig här i tiden.

Uppt. i Skåne af F. Eggeling.

Ej för fort.

mf Al-drig här i ti-den går jag här och sli-ter upp min ungdom för en mö, Vill in-te greb-bor-na ha mej, ska' in-te kärn'gar be-dra mej,

min tid får sli-tas hur den kan, Vill in-te greb-bor-na ha mej, ska' in-te kärn'gar be-dra mej, min tid får sli-tas hur den kan.

Nr. 29. Allra högst uppå himlens fäste.

Glädligt.

Lekes i Östergötland, Småland, Uppland och på Öland.

4 1 2 3 1 2 5 1 3 5 4 2 3 3

All - ra högst up - på him - lens fä - ste, Sit - ter so - len med sitt sken; } När jag dig i han - den tar, Är
I - bland stjär - nor och pla - ne - ter, Tyc - kes du mig va - ra en. }

p

2 3 4 3 2 1 2 3 1 2 5 1 3 5

ic - ke du mitt ro - sen - blad? När jag vak - nar, jag dig sak - nar Tyc - ker mig en { gos - se } ha.
flic - ka }

f

Nr. 30. Hopp, Anna lilla.

Lifligt.

Uppt. i Skåne af F. Eggeling.

2 1 4 3 2 1 3 1 3 2 4 1 3 2 4 1 3

Hopp, An - na lil - la, det - ta går i fläng, ger du mej en kyss, så får du sju i - gen; Kys - ser du mej, så klappar jag dej, svi - ker du mej, så dör jag.

f

Nr. 31. Säg, flicka lilla vill du ha mej.

Moderato.

1 5 4 3 2 3 1 2 1 2 1 2 1 2 4 3 1 2 5 4 3 2 3 3 2 1 1 5 4 3 2 3 3 2 1 3 4 3 2 1 2 4 5 2 5 2

Säg flicka lil - la vill du ha mej, här är handskarne dug af mej, Östbo är du och Vestbo är jag, lä'rskor har du och träskor har jag. Jämka bäst du jämka vill, mejska' du ha.

mf *p* *f*

Nr. 32. Aldrig har jag haft så rolig kväll.

Glädligt.

Uppt. i Småland af F. Eggeing.

1. Al-drig har jag haft så ro-lig kväll, Se'n jag i värl-den bör-ja' fri - a; Och kan jag in - te den fic-kan få, Som jag så län-ge ef - ter bi-dat.
2. Prästen hans skall vi - ga oss i - hop, Och kloc-ka-ren skall sä - ga a - men, Och kyr-ko - stö-ten skall ge ett rop, Att vi ä' kom - na till - samman!

1—2. Tag, tag den ra - ra, Och låt se'n al - la an-dra fa - ra; Och se'n så ta - ger jag min lil - la vän, Och se'n så re - sa vi till Ska-ra.

Nr. 33. Jag söker uti denna lund.

Sorgligt.

Uppt. i Norrland.

1. { Jag sö-ker u - ti den-na lund, En vän den jag har kär; ——— } *con espress.*
Ty han har lofvat mig den-na stund, Att han skull' va-ra mig när. ——— } Men ack, han har be - svi-kit mig, Det sør - jer

jag så in-ner-lig! Ack, ack min all - ra bä-sta vän, När får jag dig i - gen? ——— 2. Här har jag dig fun-nit, Väl - kommen min vän, Jag

Långsamt.

3 1 1 2 4 3 1

haf-ver sökt med if-ver, Att få dig i-gen. 3. Nu har jag dig fun-nit, Det fäg-nar min själ, All sor-gen har för-svun-nit, Se, så mär jag väl!

Nr. 34. Prosten och prostinnan ska' vi kran-sa.

Glädligt.

Uppt. i Skane af L. Ljungman.

f

2 1 2 1 5 1 2 4

Prosten och prostinnan ska' vi kran-sa, va - ra muntra, glada, hop-pa, dan-sa; Hör, mu-si-ken ljuder, upp till dans oss bjuder, så att glädjen står i hö-gan sky, san'.

Nr. 35. Tjuf och tjuf det skall du heta.

Allegretto.

p

1 3 2 5 3 3 2 1 2 3 4 1 3 2 5

Tjuf och tjuf det skall du he - ta, du som stal min lil - la vän, men jag har den ljuf - va trö - sten,

3 2 1 2 3 4 4 2 3 4 5 4 1. 2 4 5 | 2. 2

f

att jag får 'na snart i - gen, tror jag, tra - la la, tror jag, tra - la la, tra - la la.

Nr. 36. Så hafre.

Ej för fort.

Uppt. i Skåne af B. W. Hallberg.

1. Vil-jen I ve-ta och vil-jen I för-stå, hur bön-der-na bru-ka så haf-re. Min fa-der han såd-de, han såd-de si så här, och se-dan så hvi-la-de han
2. Se hvad jag fick u - ti min hand, och se hvad jag fick att fö-ra, en li-ten $\left\{ \begin{array}{l} \text{flic-ka} \\ \text{gos-se} \end{array} \right\}$ så nätter och så grann, så fin i si - na

1. ar-men, han stam-pa' med sin fot, han klap-pa' med sin hand, så gla - de - lig, så gla - de - lig, se'n vän-de han sig om u - ti rin-gen.
2. klä-der. Jag sti-ger dig så när, jag hål-ler dig så kär, jag törs in-te sä-ga, hur vac-ker du är, jag lå - ter dig stå till en an - nan.

Nr. 37. Hå, hå, hå, du modige gosse.

Måttligt fort.

Uppt. i Skåne af F. Eggeing.

Hå, hå, hå, du mo-di-ge gos-se på den tid du höll mig kär. En gång, men al-drig me-ra har du sökt att nar-ra mig, där-för skall jag

[pur-ra dig; nu skall du för-stå och se, hvem min kä - ra - ste skall bli. Här är vän-nen den bä - ste, här är kär - le - kens

fä - ste, Och vi ska' lef - va och vi ska' dö för hvar - an - dra, Och vi ska' lef - va och vi ska' dö för hvar - an - dra.

Nr. 38. När nippertippa dansar.

Måttligt.

Uppt. i Småland af S. Andersén.

När nip - per - tip - pa dan - sar, så dan - sar jag med, Och dan - sen så mån - ga, som i la - get här ä, För

lil - le gos - sen mä, Som all - tid ska' va' mä, Den en - da - ste gläd - jen för nip - per - tip - pan ä.

Nr. 39. In slapp jag och vardt så glader.

Måttligt fort.

Uppt. i Norrland.

1. { In slapp jag och vardt så gla - der, I en lu - stig ör - ta - gård. } Där stod sto - ra, och där stod små; Och där stod rö - da, gu - la, där stod blå.
 { Där stod ro - sor u - ti ra - der, Dem jag ej upp - råk - na må. }

2. Bäst jag gick omkring spatsera, Såg jag en upprunnen ros,
 Den jag nu i handen tager, Och spatserar så min kos.
 Bland dem alla, som där var, Jag den skönsta nu i handen har.

Nr. 40. Där står ett träd på min faders gård.

Måttligt fort.

Uppt. i Ostergötland.

f Där står ett träd på min fa - ders gård, Det bär så un - der - li - ga blom - mor. } Och rö - da ro - sor ä' så här - li - ga, Och
 { Där vä - xer äpp - len där - up - på, Som är båd' rö - da och grö - na. }

vac - kra gos - sar ä' så kär - li - ga, *f* Hälst när man får den man vill ha är hög - sta nö - je på jor - den.

Nr. 41. Se gossarne gå i dansen.

Måttligt.

Uppt. i Skåne af E. Törnberg.

f Se gos - sar - ne gå i dan - sen, Spat - se - ran - de med jäm - na steg, Säg, fins här nå - gon flic - ka, som kan be - ha - ga mig?

p Jo men fins här så, - Jo men fins här så, Jo men fins här så, Jo men fins här så, *f* Säg, fins här nå - gon flic - ka, som kan be - ha - ga mig?

Nr. 44. Jag gick mig ut en morgonstund.

Ej för fort.

Uppt. i Östergötland.

1. Jag gick mig ut en mor-gonstund, Till att min o - ro för - stö - ra, Så kom jag i den grö - ua lund, Dit lyc - kan mig månd'
 2. Jag dan - sa på den äng så grön, Och såg på fic - kor - na al - la; De vo - ro vac - kra, men en var skön, Till den mitt hjär - ta månd'

1. fö - ra. Där dan - sa jungfrur till ett stort tal, De sjön - go, gjor - de sig gla - da: „Så kom då hit och ök' vår rad“, De jungfrur till mig sa - de
 2. fal - la. Jag tänk - te i mitt hjär - ta så: Ack! att du min kun - de blif - va! Men ack hvad gläd - je skull' jag få, Hos dig båd' dö och lef - va!

Nr. 45. Inte tror du jag går och friar.

Glädligt.

Uppt. i Skåne af F. Eggeling.

In - te tror du jag går och fri - ar, Fast jag går ut och ser mig om, Nej jag går till an - dra by - ar Ty der ä' fic - kor, som jag ty - ker om, Och

här är den som jag tycker om, Och därför dansa vi al - la om, Necken dan - sar med Neckens fru, Och där - för dan - sa vi al - la nu, Och sen så ni - ga vi och boc - ka.

Nr. 47. Om ändå du visste hvad de sa' om dej.

Läfligt.

Uppt. efter A. E. i Skåne.

f Om än - då du vis - ste hvad de sa' om dej, hvad de sa' om dej, Om du vis - ste hvad de glun - ka! Så hop - pa' hjär - tat

opp och ner i dej, opp och ner i dej, Som det vo - re stek - ta mun - kar. De må sä - ga, hvad de sä - ga vill;

För de gos - sar - ne dem hål - ler jag mej till, Som få - ge - len, som få - ge - len u - ti lun - den den grö - na.

Nr. 48. Domare-dansen.

Uppt. af A. P. Berggren.

Så vil - ja vi be - gyn - na en do - ma - re - dans, Och do - marn är nu själf hem - ma! Och al - la de, som i do - mar - dan - sen gå, De - ras hjär - tan sko - la

lento *a tempo*

brin - na. Al - la sä - ga de hå, hå, hå! Al - la sä - ga de så, så, så! Har du drömt om din kä - ra - ste i natt, Så skall du åt mig le.

Nr. 49. Hök och dufva.

Allegretto.

5 Uppt. i Dalsland af A. P. Berggren.

1. Duf - van fla - xar i bu - ren sin; Aj, ro - san - de lil - ja! Hö - ken svingar rundt om - kring, Och vill den duf - van fån - ga.
2. Duf - va lil - la och duf - va - ros; Hej, ro - san - de lil - ja! Och när som hö - ken far sin kos, Så får du kvit - tra och sjun - ga.
3. Vi ska skrämman den hö - ken bort; Hej, ro - san - de lil - ja! Och scho, och scho, du styg - ga hök! Nej, al - drig får du din vil - ja.

4. Jag har hop - pat öf - ver bärg och bac - kar, Jag har sli - tit ut båd' skor och klac - kar; Hej hopp, min lil - la hjär - te - knopp!

Vi ska dan - sa, te' so - la rin - ner opp, För hej och hopp, min doc - ka! Vi ska dan - sa och hop - pa.

Nr. 50. Jag gick mig ut uti lunden gröna.

Lifligt.

Uppt. efter G. Lindell, Billinge i Skåne.

Jag gick mig ut u - ti lun-den grö - na, där jag fick se en ut-sprun-gen ros. Så tog jag hen - ne så nätt i han-den, Och

så spat - se - ra - de vi vår kos. Tra - la la la la la la la. Jag tog den vac - kra - ste jag kun - de ta. kun - de ta.

Nr. 51. I en äng stod en gammal lada.

Moderato.

Uppt. efter Stud. A. Smith i Småland.

I en äng stod en gam-mal la - da, Tra-la la la la la la la la la, la la la la, I kring den dan - sa em och tju - go par;

Men jag äl - skar lil - la vän - nen, som jag har; Men jag äl - skar vän - nen, som jag har. Tra - la la la la la la la la la.

Nr. 52. Opp å hoppa.

Lifligt.

Efter H. Månsson i Skåne.

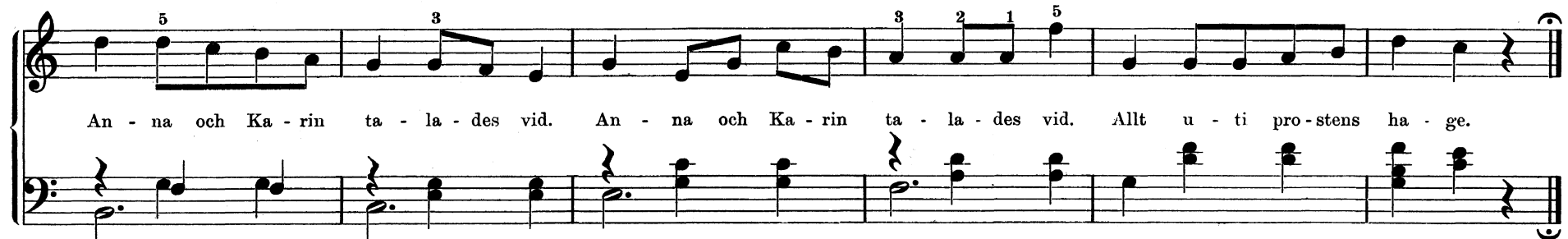

Opp å hop-pa, stå ej å dra dej, När du blir gammal vill in-gen ha dej. Sit-ta i en vrå, Det kan du väl få, Men mitt un-ga hjer-ta får du ej än-då.

Nr. 53. Jerker var ortens raskaste dräng. (Vingåkersvisa.)

Lifligt.

1. { Jer - ker var or - tens ra - ska - ste dräng, Kun - nig i plog och spa - da. } Hän - de sig dock vid mid - som - mars - tid,
Gäl - de det ock att ta sig en sväng, Glad var han med de gla - da. }

An - na och Ka - rin ta - la - des vid. An - na och Ka - rin ta - la - des vid. Allt u - ti pro - stens ha - ge.

2. Anna var ortens vänaste mö,
Kunnig i väf och spånad.
Kinden var röd och hvit som en snö,
Blicken förrådde trånad.
Vek om sitt lif hon var som ett rör,
|: Vingåkers ros hon kallades för, :|
Det vill ej säga litet.

3. Tror du att Jerker håller mig kär,
Anna till Karin sade.
Det kan du fråga blomkronan där,
Som står i prostens hage.
Blad uppå blad hon plockade af,
|: Ja var det svar, som blomkronan gaf :|
Allt uti prostens hage.

4. Jerker, som stått och lyssnat, i hast
Skyndade öfver ängen.
Hej! Anna lilla, nu är du fast,
Skrek den förtjuste drängen.
Anna, som plundrat blomkronan nyss,
|: Nu blef hon plundrad kyss efter kyss. :|
Sen blef hon Jerkers maka.

Nr. 54. Roa dej gosse.

Moderato.

Uppt. i Lund.

Ro - a dej, gos - se, u - ti di - na un - ga år, Ro - a dej, gos - se, så län - ge du för - mår! För

när du blir gammal, så blir du så gammal, För när du blir gammal, så blir du så gammal. Ro - a dej, gos - se, så län - ge du för - mår!

Nr. 55. Jag älskar dig, min lilla vän.

Moderato.

Efter C. Nilsson i Skåne.

Jag älskar dig, min lil - la vän, så bå - da ö - ra - na de run - ka, Och hjär - tat hop - par upp och ner i mej, som ett par gni - stran - de

bun - kar. $\left. \begin{matrix} \text{De} \\ \text{För} \end{matrix} \right\}$ rö - da ro - sor och de hvi - ta, De fat - ti - ge strun - ta i de ri - ka. Och du är min, och jag är din, så län - ge soc - ker - top - pen va - rar.

Nr. 56 Kom lilla flicka, valsa med mej.

Uppt. i Lund.

Kom lil - la fic - ka, val - sa med mej, val - sa med mej, val - sa med mej. Midt un - der dan - sen kys - ser jag dej. Fa la la la la

lej. Tra - la la la, tra - la la la, tra - la la la, tra - la la la, Midt un - der dan - sen kys - ser jag dej. Fa la la la la lej.

Nr. 57. När som Kalle lille.

Lifligt.

Uppt. efter John Lundborg.

f När som Kal - le lil - le Han gör slåt - ter gil - le, Då skall An - na lil - la va - ra med.

p När som An - ders lil - le Han gör slåt - ter gil - le, Då skall Li - sa lil - la va - ra med.

Nr. 58. Gosse lille, säg om du vill ha' mej.

Lifligt.

Uppt. efter A. E. i Skåne.

Gos-se lil-le, säg om du vill ha' mej, hvad svar du mån-de gif-va? Gos-se lil-le, säg om du vill ha' mej, hvilket som det skul-le blif-va.

Tra-la la la la la la la, Tra-la la la la la la, Tra-la la la la la la la, Tra-la la la la la la.

Nr. 59. Vi ska' ställa till en roligere dans.

Lifligt.

1. Vi ska' stäl-la till en ro-li-ger dans, Och vi ska' bin-da bå-de kro-na och krans, te dan-sen.
2. Vac-ker är du, när du dan-sar och ler, Och vac-ker, när du på din kä-ra-ste ser, du lil-la.

1. Hej hopp! en ro-li-ger dans, Hej hopp! båd' kro-na och krans, te' dan-sen.
2. Hej hopp! du dan-sar och ler, Hej hopp! På kä-ra-sten ser, du lil-la.

Nr. 60. Kyss och klappa och tag i famn.

Uppt. efter S. E. i Värmland.

1. { Kyss och klappa och tag i famn Och låt oss se hvad du har vun - nit. } Sjung, spring och var gla - de - lig, Den vän - nen är be - ha - ge - lig, Sjung, spring och var gla - der!
 { Du har vun - nit en vän så kär, Som du har län - ge ef - ter sprun - git. }

2. Inte är han så mycket lång, Men han är vacker och söter,
 Stolter är han uti sin gång Och nätter i sina kläder. Sjung, spring etc.

Nr. 61. Tänker du, att jag förlorader är.

Moderato.

f Tän - ker du, att jag för - lo - ra - der är, fast jag din gunst ej har? *p* Nej, du kan allt va - ra för - vis - sad där - på, att

jag har en an - nan i val. *f* Så sant som här fin - nes vat - ten och vin; *p* Så sant har du va - rit all - ra kä - re - stan min,

p Som un - der him - me - len fans, *f* Men nu är jag li - ka lu - stig och glad, Och sjun - ger fal - la lal la lal la la!

Nr. 62. Å jänta å ja. (Värmlands-polska.)

Lifligt.

Å jänta å ja, å jänta å ja, allt up - på lan - da - vä - gen, Å ja, Å jänta å ja, ä

jänta å ja, allt up - på lan - da - vä - gen. Där möt - te ho mej en mor - go så klar, Å so - la den sken på

him - me - la så rar, Å vac - ker som lju - sa da - gen ho var: Mitt hjär - ta! hvar tog det vä - gen? Der vä - gen.

Nr. 63. Klang, min vackra bjällra. (Polska.)

Ord af Topelius.

Klang, min vac - kra bjäll - ra, i den se - na kväll! Spring, min ra - ska få - le, öf - ver mo och fjäll! Hem - åt i - la vi med vin - dens snab - ba fart, Där så hvi - la vi i

mju-ka ar-mar snart, Och vår lyc-ka in-gen må för - tyc-ka. Al-la kväl-lens norr-sken flämta der i skyn; Al - la säl-la min-nen skym-ta för min syn.

Fine.

D. C. al Fine.

Nr. 64. Och jag skall väfva mig en randig kjortel.

Moderato.

Uppt. i Skåne efter *Gustaf Billing.*

Och jag skall väf - va mig en ran - dig kjor - tel, en ran - dig kjor - tel, en ran - dig kjor - tel. Då kom - ma fri - a - re från

al - la or - ter, från al - la or - ter, ja det gör de. Fa la

la la la. Då kom - ma fri - a - re från al - la or - ter, från al - la or - ter, ja det gör de.

Nr. 65. Bäst jag gick mig i lunden gröna.

*Moderato.*Uppt. i Västergötland efter *H. Karlstedt.*

1. Bäst jag gick mig i lun-den grö-na, att spat-se-ra lån-ga steg, Gick jag bland de blom-mor skö-na, bröt en ros och gick min väg. Ja,
2. En gång jag gick i lun-den grö-na, Fann jag mig en ut-sprun-gen ros. Den jag då i fam-nen ta-ger, sen spat-se-rar jag min kos.

1. där är rö-da, hvi-ta, gu-la, blå, Den e-na af dem jag ut-väl-ja må. Ja där var rö-da, hvi-ta, gu-la, blå, Den e-na jag ut-väl-ja må.
2. Ut-af al-la, som där-in-ne var, Den all-ra vac-kra-ste jag fun-nit har. Ja, ut-af al-la, som där-in-ne var. Den vac-kra-ste jag fun-nit har.

Nr. 66. Om alltid vi sjunga. (Vals.)

Uppt. i Bleking.

Om all-tid vi sjun-ga och dan-sa så här, Så bli dok-tor och ap-te-ka-re
blott till be-svär. Vi dan-sa och sjun-ga, båd' gam-la och un-ga, Vi dan-sa och sjun-ga, båd' gam-la och

ritard. *a tempo*

un - ga. Om all - tid vi sjun - ga och dan - sa så här, så bli dok - tor och ap - te - ka - re blott till be - svär.

Nr. 67. Ä' det du? (Polka.)

Uppt. i Skåne af *And. Nilsson*

Långsamt. *Lifligt.*

Ä' det du? Ja, det ä' det. Kom-mer du nu? Ja, det gör ja. Tyc-ker du om mej? Ja, det gör ja, för du är så snäll. Tra

la la la la la la la la la la la la, tra la la la la la la la la la la la la. tra la.

Nr. 68. Denna daler, han skall vandra.

Uppt. i Skåne efter Fru *M. Möller* i Bokeröd.

Den - na da - ler, han skall van - dra Från den e - ne till den an - dre Låt den gå, låt den gå, Låt den al - drig stil - la stå.

Nr. 69. Ack se, hvilka flickor (gossar), som gå här i ring. (Vals.)

Uppt. i Skåne efter A. E.

Ack se, hvil - ka { flic - kor, } som gå här i ring. De ka - sta si - na blic - kar kring { gos - sar - nas } ring.
 { gos - sar - nas }
 { flic - kor - nas }

Blic - kar de ka - - sta och till dem ha - - sta gif - va dem sitt hjär - - ta, he - la sitt lif.

Räc - ka dem sin hand, och klap - pa de - ras kind, Och gif - va lil - la { flic - kan } en kyss om { hon } vill. I
 { gos - sen }
 { han }

dan - sen så nät - ta, vi svin - ga så lät - ta, Vi fly - ga som en vind, en dä - je - lig vind.

Nr. 70. Kaffe kaijan.

Uppt. i Nerike af O. Olsson.

Kaf - fe kai - jan, Ju - la mai - jan, Gö - ran Krok - fort går i dans. Hur i dan - sar fin - ger bul - tar och fin - ger

lur. Gräs - hop - pan och gräs sur. Bengt ba - ga - re, Hans sla - ga - re och Jan - fältt och grannt folk plär att va - ra snällt.

Nr. 71. Här går jag omkring. (Vals.)

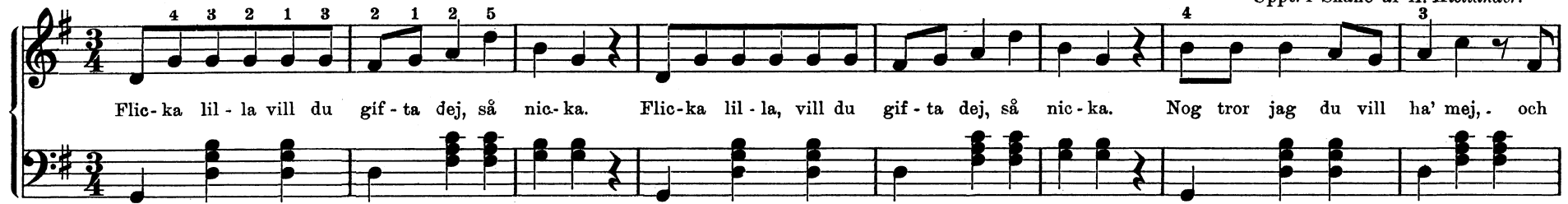
Uppt. i Skåne efter S. Andersson.

Här går jag om-kring u - ti dan - sens ring, jag nic-kar mot dej, men jag tar dej ej. Jag bju-der opp dej, kom och

val - sa med mej! Tra la la la la la la la la la la la la la la, tra la la la la la la la la la la.

Nr. 72. Flicka lilla vill du gifta dej.

Uppt. i Skåne af A. Kiellander.

Flic-ka lil-la vill du gif-ta dej, så nic-ka. Flic-ka lil-la, vill du gif-ta dej, så nic-ka. Nog tror jag du vill ha' mej, - och

nog tror jag du kan få mej. Och vi ska' lef-va och vi ska' dö och vi ska' räf-sa och kö-ra hö, när det räg-mar.

Nr. 73. Hej, tomtegubbar. (Nigare Polska.)

Lifligt.

Uppt. i Skåne efter A. Nordström.

Hej, tom-te-gub-bar, slån i gla-sen, och låt oss lu-sti-ga va-ra. *Fine.* va-ra. En

Långsammare.

li-ten tid, vi lef-va här, Med myc-ken mö-da och stort be-svär.

Nr. 74. Flickan lilla sitter i sitt kök.

Uppt. i Värmland efter S. E.

5 3 2 1 4. 2 2 1 3 3 1 1 4.

{ Flic - kan lil - la sit - ter i sitt kök Ko - kar kaf - fe, ger fä - ste - man en gök } Tra la la la la la la la la la la la la la la la la la la la.
 { Flic - ka lil - la in - te går det an, Öf - ver - ge mig och ta - ga dig en ann'. }

Nr. 75. Kalle lille. (Polka.)

Uppt. i Skåne efter M. H.

3 3 5 4 2 3 4 1 2 3 4 4 3 5 4 3

Kal - le lil - le, Kal - le lil - le, kom, kom, kom. Så skall du få det du bad mig om, He - la mitt hjär - ta och half - va min själ, Det skall du få för du dan - sar så väl.

Nr. 76. Grannens gamla kråka.

Uppt. efter E. Törnberg.

Moderato.

3 5 3 1 2 1 3 2 1 4 2

Gran - nens gam - la krå - ka Skul - le ut att å - ka; In - gen ha - de hon som kör - de. *lento* *a tempo*
 Än bar det hit, Än bar det dit, och

lento *a tempo*

så bar det ner i di - ket. Än bar det hit, Än bar det dit, Så bar det ner i di - ket.

Nr. 77. Flicka, hvarför gråter du? (Polka.)

Uppt. i Halland.

Flic-ka, hvar-för grå-ter du? grå-ter du? grå-ter du? Säg mig, hvar-för grå-ter du? Säg mig, hvar-för grå-ter du?

Tor-ka tå-ren från din kind, Låt den fly för ve-stand-vind, Tor-ka tå-ren från din kind, Låt den fly för ve-stan-vind.

Nr. 78. Gustafs skål. (Kadrilj.)

Glädligt.

Uppt. i Sunnerbo härad, Småland, af Pehr Borgh.

Och Gu - stafs skål den bä - sta skål af al - la skål, ja Gu - stafs skål den bä - sta skå - len är! O hal - la lal - la

lal - la lal - la, hal - la lal - la lal - la lal - la, hal - la lal - la lal - la lal - la, hal - la lal - la la!

Nr. 79. Kjersti du, kom.

Uppt. i Skåne af N. E. Lovén.

1. Kjer-sti du, kom du, så ve-la vi svän-ga. Ser jag rätt på dig så har du nog lust. Pli-ra mans la-gom på her-re-gårds drän-ga,
 2. Spe-le-man spe-lar och al-la ska' sjun-ga. Lu-stigt, Kjer-sti lil-la, kän-ner du mig? Se på de gam-la, de sit-ta så tun-ga,

1. Gran-na ä fäl-le de, men ha in-gen must, Stic-ka i ma-ten och ga-pa på än-ga, lik-som kom-me de på en
 2. My-sa fromt på mun, och glam-ma för sej. Låt oss mans dan-sa, allt men vi ä un-ga; snart det kom-mer en tid, som

1. främ-man-de kust. Stic-ka i ma-ten och ga-pa på än-ga, lik-som kom-me de på en främ-man-de kust.
 2. nog sä-ger nej. Låt oss mans dan-sa, allt men vi ä un-ga; snart det kom-mer en tid, som nog sä-ger nej.

Nr. 80. Så resa vi till hoa.*)

Uppt. i Skåne efter *S. Andersson*.

Musical score for the first system. The piece is in 2/4 time with a key signature of two sharps (F# and C#). The melody is written on a treble clef staff with fingerings 3, 2, 1, 5, 2, 4, 3, 1. The bass line is on a bass clef staff. The lyrics are: Så re - sa vi till ho - a så lu - ste - lig, så gla - de - lig, der vil - ja vi oss ro - a, så

Musical score for the second system. The melody continues on the treble clef staff with a triplet of eighth notes marked with a '3'. The bass line continues on the bass clef staff. The lyrics are: lu - ste - lig. I bland de un - ga a - dels - män. Be - ha - gar jung - frun dan - sa, så bju - der jag.

*) hoa = hofgården, herrgården.

